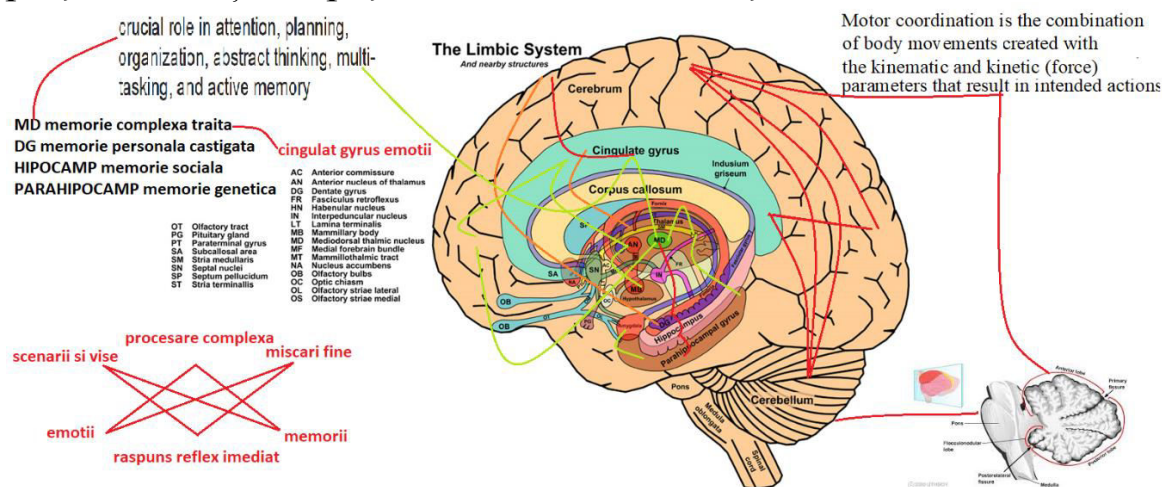

42.STRUCTURA GENERALĂ A CREIERULUI

Structura creierului poate fi înțeleasă cu ajutorul teoriilor complexității incluse în fractalii algebrici. Creierul este zona de procesare a structurilor proiectate din zonele meta metamerice ale corpului, ce beneficiază de integratorii informaționali de tip rețea ce sunt parțial descriși în spațiul coerent al informațiilor.

Diferitele mecanisme cerebrale provin din procesările unor nivele metamerice integrate cu individualitate proprie și funcționalitate proprie.

Unitățile de procesare sunt formațiuni specializate ale creierului, ce sunt conectate cu alte formațiuni specializate.

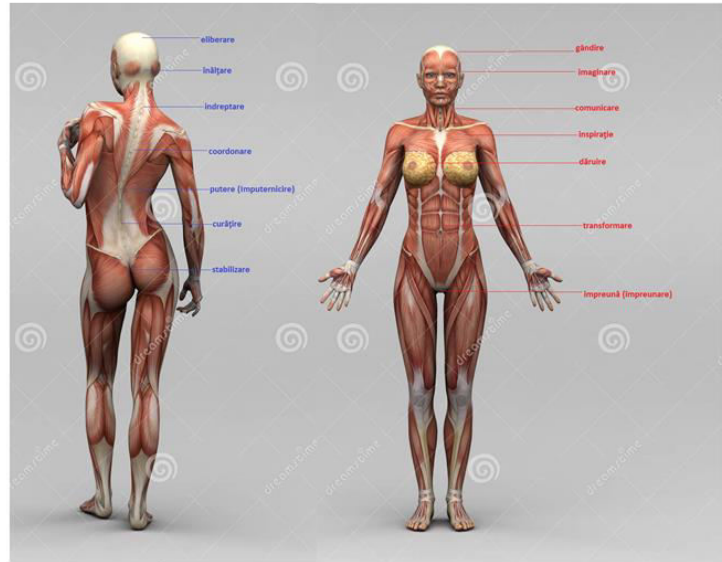
Putem aproxima numărul etajelor de complexitate ale creierului identificând numărul unităților de memorie activă și nivelul de granulație a informațiilor procesate. La o primă aproximare există 5 tipuri de memorii, dar considerând spațiul coerent al informațiilor ar trebui să existe 8 memorii aparținând la doua pachete de câte 4 layere.

Aceasta concluzie ne împinge către doua ipoteze: creierul uman este încă în formare către o inteligență superioară, sau încă nu avem instrumentele de observație necesare să descoperim celelalte memorii la nivel cerebral.

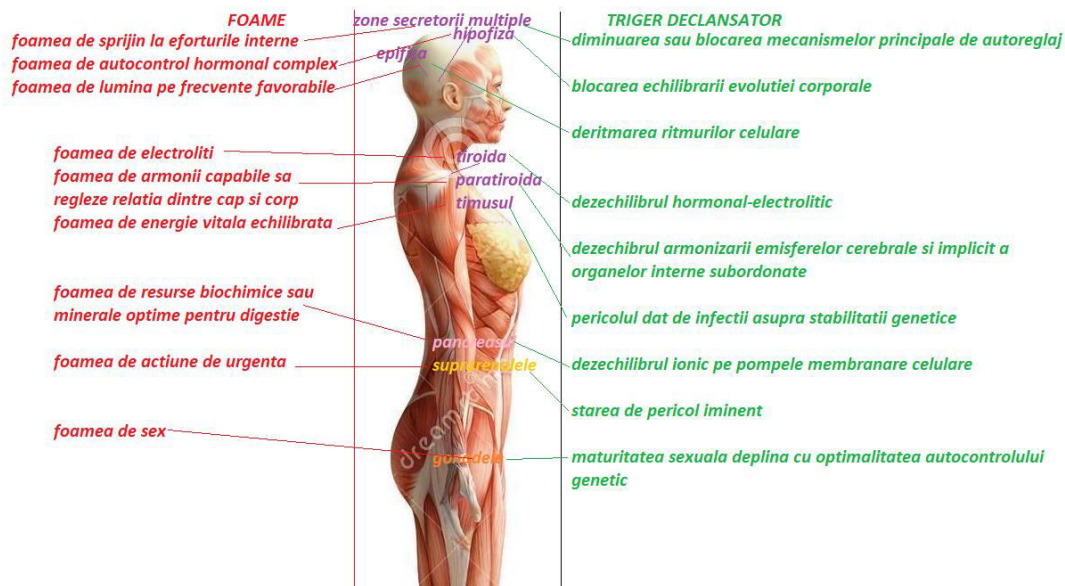
Din alt punct de vedere la nivel celular există de asemenea unități de integrare informațională, dar care lucrează cu structuri biochimice și

biofizice, nu cu ceva similar cu structurile neuronale. Paralelismul dintre structurile integratoare ale celulei pentru informațiile genetice sau chimice primite poate permite înțelegerea și identificarea unor mecanisme asemănătoare și în funcționalitatea creierului.

eliberare	-----	gândire
înălțare	-----	imaginare
îndreptare	-----	comunicare
coordonare	-----	inspirație
putere (imputernicire)	-----	dăruire
curățire	-----	transformare
stabilizare	-----	împreunare

Aceste funcționalități sunt generate de diferitele rețele ce traversează meta metamerii și care sunt controlate de către hormoni. Mecanismele funcționale ale structurilor de procesare pot avea caracteristici comune, ce pot fi exprimate aproximativ pe spațiul coerent al informațiilor conform unor dicționare funcționale ce identifică paternurile structurale cu funcționalitățile sistemelor.

Programele incluse în structura complexă a organismului nu sunt toate conduse de către creier, ci multe dintre ele sunt inerente structurii spațiului coerent al informațiilor.

Aceasta caracteristica poate fi remarcată la comportamentul viețuitoarelor. De exemplu deși o muscă are câteva mii de neuroni, ea are un set de comportamente similare cu cele ale viețuitoarelor ce au miliarde de neuroni, mai mult de atât pot performa pe anumite direcții chiar mai bine decât viețuitoarele cu miliarde de neuroni (ex zborul muștelor cu păstrarea vitezei constante în trasee unghiulare fără frânare și păstrând distanța constantă față de musca din față pe care o urmărește)

Mai mult de atât chiar coloniile de ființe unicelulare ce nu au creier arată un comportament inteligent fiind capabile să performeze în anumite direcții <https://www.youtube.com/watch?v=czk4xgdhdY4> Aceasta înseamnă că inteligența este o proprietate a materiei și este generată de spațiul coerent.

În concluzie studiul creierului are nevoie de instrumente mentale care să permită orientarea către mecanismele universale pentru a putea identifica structurile neuronale și funcționalitățile generate în mod holografic.

https://www.ted.com/talks/henry_markram_supercomputing_the_brain_s_secrets#t-841425

Evitarea gândirii liniare și dihotomice și studierea perfecțiunii și complexității mecanismelor vieții, poate produce un salt în conștiință de la estetic către funcțional. Acest salt va permite o mai bună și mai performantă funcționare a creierului uman și implicit un salt în conștiință și responsabilitate în raport cu deciziile proprii și cu mediul natural.

O mai bună metodă de instruire și antrenare a minții umane trebuie să țină seama de specificul emisferelor cerebrale și să dea posibilitatea atât pentru dezvoltarea creativității și imaginației cât și pentru înțelegerea și respectarea standardelor și limitelor de aplicare.